

ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ನಿಧನರಾದ ಕನ್ನಡ ಕಲೆಗಾರ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಅನುವಾದಕ ಶೇಷನಾರಾಯಣ (18-8-1927 – 07-8-2019) ಅವರ ಬದುಕು, ವೃಕ್ಷತ್ವ, ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಬರಹ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಬ್ರಿ ಟಿಪರನ್ನು ‘ಭಾರತ ಬಿಟ್ಟು ತೋಲಿ’ ಎಂದು ಚಿಹ್ನಿಸಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ (1942) 15 ವರ್ಷದ ಶೇಷನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಹುದುಗನೊಬ್ಬಿ ಹುಟ್ಟಿಗೂರನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟ. ಒಂದು ಹತದಲ್ಲಿ ಅದೇಮ್ಹೇ ಹುದುಗರು ಮನೆಬಿಟ್ಟಿ ಹೋಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ವಿಕ್ರೆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹುದುಗ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಶಾನುಭೋಗನಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಯ ತನಕ ತಮಿಕು ಮಾಡುವುದಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದರು ತಂದೆ ಶಾನುಭೋಗ ಸುಖಮಣ್ಣಿಂದ. ಅದು ಮಗ ಮನೆಬಿಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ತಡವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು.

ನಿಯ್ಮಿನ, ಶ್ರೀನಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಗೋಪಾಲನ್ ನಾಯರ್ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳ ಅರೋಪಗಳನ್ನು ಹೋರಿಸಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕಾರ್ತ ಬಾಲಕ ಶೇಷನಾರಾಯಣನಿಂದ ತಮಿಳನಾಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾರು ಬರೆದ. ಈ ಹಿತುರಿಯಿಂದಾಗಿ ಗೋಪಾಲನ್ ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಗೆ ರಾಜೇನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರಂತೆ. ತನ್ನಿಂದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಅನ್ನಾಯವಾಯಿತೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿ ಬಾಲಕ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನಂತೆ.

ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಜೆಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನ್ನಾಕುಮಾರಿಯಿಂದ ದೇಹಲಿಯವರೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಭಾರತದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗವನ್ನು ಶೇಷನಾರಾಯಣ ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ನಂಬಿವುದು ಕವ್ಯ, ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಡಲ ತೀರದಲ್ಲಿ ಗುಗ್ಗರಿ ಮಾರಾಟ, ಬಸ್‌ಹಾಗೂ ರೈಲು ನಿಲ್ಲಾಕಾದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ, ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ರುಬ್ಬುವ ಕೆಲಸ. ಬೂಟ್‌ಪಾಲೀಶ್, ಕಿರಾರೀ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ, ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಡಿ – ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಒದುವುದು, ಬರೆಯುವುದನ್ನು ರೂಫಿಸಿಕೊಂಡ ಬದುಕು ಆ ಹುದುಗನಾದು. ಆ ಹುದುಗನೇ ಮುಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ‘ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರ’ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೂಲಕ.

ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದ ತಿರುಗಾಟ ಸಾಕೆನಿಸಿದಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೇ ವರಯ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಹೌಸ್‌ಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾರಾಗುತ್ತಾರೆ ಶೇಷನಾರಾಯಣ. ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಹೋಡ. ಸೋದರಮಾವ ಐ.ವಿ.ಎನ್.ಆ. ರಾಮರಾವ್ ಹುದುಗ ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಧಾರಣೆಯಿಂದ ಬಿಡಿದ್ದರು. ಮನೆಯವರೂ ಅದೇ ನಿಧಾರಣೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ರೈಲುಹಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಸಾಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರೋ ಬಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬದುಕಿಸಿದ್ದರು.

ಮುದ್ರಣದ ‘ವಿಕಾಸ’

ಬರವಣಿಗೆ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕಾದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ನೆಚ್ಚಕೊಂಡಿದ್ದು ಮುದ್ರಣವನ್ನು. ತಮ್ಮದೇ ಮುದ್ರಣಾಲಯ ‘ವಿಕಾಸ ಮುದ್ರಣ’ವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಶೇಷನಾರಾಯಣರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರರ್ ‘ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದರು’ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನ. ಸಾಹಿತ್ಯೇ

೨೦೨೧,
ಜುಲೈ

ಬಾಯಾರ್